

ארה"ב מציבה מגבלות בלתי אפשריות ? שפוגעות באינטרס שלה

by written מאיר בן שבת | 08.12.2023

אנחנו נוחשים לעוזר לישראל להבטיח ש-7 באוקטובר לא יחוור על עצמו" הבהיר שלשות מזכייר המדינה האמריקני, אנטוני בLINEN.

לא הייתה זו הפעם הראשונה שבה התחייב לכך. דברים דומים הוא השמיע גם בארבעת (!) ביקורי התמיכה שהספק לkiem בישראל מאז הטבח. אלא שבמקביל להצהرتו, תחת לחץ אמריקני, נאלץ הקבינט הביטחוני בישראל להגדיל את כמות הדלק שנכנס לעזה ולספק חמצן למחבלים חמאס שנלחמים בחילילנו, מתוך מנהרות הטרור.

בסמכות אותה ההצהרה, הודיע גם דובר מחלקת המדינה, כי "ארצות הברית תתנגד ליצירת אזור חיץ בשטח רצועת עזה", ובכך חיב עוד משקלות על גלוי ישראל, על האפשרויות העתידיות לעצב את ההגנה על יישובי העוטף.

ההתבטאות הללו מגיינות בהמשך לאמירות כי "משק המלחמה איננו בלתי מוגבל" וכן להציגים שהופעלו על ישראל עוד לפני חידוש האש ברצועה, שטרכתם להפחית את עצימות הלחימה ולהגדיל את הסיום ההומניטרי.

אין לפkap בכנות הצהורותם של הנשייא בידן ואנשיו. תמיכת הממשלה בישראל אינה מוטלת בספק וראואה לכל שבח. ארה"ב מכירה בזכותו של ישראל להשמיד את יכולתו הצבאית והשלטונית של חמאס ומספקת לה סיוע רב וחינוי. אולם بد בבד היא מציבה מגבלות שאינן מאפשרות לישראל להשיג יעדים אלה, מבלי לשלם על כך בחיה חיללים רבים.

זאת ועוד, המגבילות שארה"ב מציבה מובילות בהכרח להארכת משך הלחימה [בניגוד גמור לאינטרס של האמריקנים עצמם. הדרך המעשית לאפשר לחימה מהירה ואפקטיבית, תוך סיכון מינימלי של אוכלוסייה בלתי מעורבת, היא לאפשר הוצאה של אוכלוסייה זו, ولو באופן זמני, אל מחוץ לאזורי הלחימה. אולם גם לכך הובעו התנגדויות.

יתכן כי הגברת הלחצים על ישראל קשורה במצבו הפוליטי הפנימי של הנשייא בידן, לקרבת בחירות 2024. יתכן כי היא נובעת מפערים בין האופן שבו וושינגטון רואה את עזה לבין תמנונת-المציגות המוכרת בישראל.

כך או כך, ישראל אינה יכולה להתפרק על השגת מטרותיה בשחיקה מינימלית ככל האפשר של לחימה. יהא אשר יהא משך הזמן שיידרש לכך. זהה המסר שהיועץ האמריקני לביטחון לאומי ג'ייק סאליבן יctrax לקחת אותו, בסיום ביקורו בישראל.

דילמת היום שאחרי

מי שמתעקש לשמעו ממשלה ישראל لأن פניה מועדות בעזה ביום לאחרי המלחמה, עשה זאת כנראה כדי להתנchez אתה על מה שהוא יודעת היטב: אין אופציות טובות בעזה. אילו היו כאלה, יש להניח שהן היו כבר מושמות, באחת מההזדמנויות הרבות לאורך שנות העימות.

אין שום חובה לנחל את הבחירה בין החלופות הרעות בדיון ציבורי, עכשו בעיצומה של המלחמה. נכוון להפנות את מלאה הקשב לניצחון במלחמה, לשמר על הלכידות הפנימית ולהפחית למינימום ההכרחי את העיסוק בסוגיות שיש בהן לעורר מחלוקת, בתוך הבית פנימה או עם ידינו שעובר לים.

מנקודת מבטה של ישראל, שאלת "היום שאחרי" בעזה היא משנה ביחס למטרת החשובה יותר של המלחמה: בניית מחדש הישראלית שהתרסקה ב-7 אוקטובר. את תמונה הסיום של המלחמה יש לגבש לפני הכל לפני הクリיטריון זהה.

מיטוט ממשל חמאס, פירוק המוסגרות הצבאיות שלו, השמדת תשתיות הייצור והיכולות הצבאיות, הריגה או נטרול של רוב מפקדיו והס"כ הצבאי שלו, כל אלה הם חלקים בפואל של תמונה הסיום הרצiosa לישראל.

בשות-אופן אין להרפות מסוגיית החטופים, ודאי לא לחשוב עליה במונחים של "היום שאחרי". החוב המוסרי של מדינת ישראל כלפי החטופים ובני משפחותיהם, מחייב להותיר ערוץ פתוח למו"מ (עדיפות למצרים על פנוי) ולהציג במהירות את החרב על צווארם של מנהיגי חמאס, עד שבינו שהחטופים הם נתל עליהם ויפעלו לשחרורם.

עדין לא להחזיר את הפעלים מיושם

במקביל למאמרי הלחימה בעזה, נמשכת הפעילות הנחשוה של צה"ל והשב"כ נגד גורמי הטרור ביוזם. הדרג המדיני נידרש להזכיר בשאלת החזרתם לעובודה בישראל של הפעלים הפלשתינים מיושם, שכניםתם נמנעת מאז ה-7 אוקטובר (מעבר למספר קטן יחסית של בעלי תפקידים שהוגדרו כחינויים גם לעת הזו).

השיקול העיקרי בעד החזרתם לישראל הוא החשש כי המזוקה הכלכלית, התסקול והבטלה ידחפו אותן לפעולות נגד ישראל. שיקול נוסף הוא השפעת הסגר על המשק הישראלי ובראשו על ענף הבניה. מנגד לשיקולים אלה עומדת החשש מפני פיגועים שחילילו יבוצעו בישראל, על ידי פועלים או כאלה שייצאו בחסותם. הלחימה בעזה מספקת לא רק השראה אלא גם דחף למקום, במיוחד לנוכח התמונות והמסרים המשודרים ללא הרף ב"אלג'ירה".

אך לא רק המראות מעזה, גם פעולות היסוד המוצלחות שבוצעו ביוזם והותירו אחריהן מספר לא קטן של הרוגים ופצועים מוסיפות מניעי נקם. מערכת הביטחון עוסקת עד כוואר בלחימה בעזה ובסיכון ביוזם ויכולתה להתחזות אחר גורמי טרור ולסכלם מבعد מועד אינה מובטחת,

כפי שנזכרנו גם באחרונה בפיגועים בצומת גוש עציון ובירושלים.

קיים הציבור בישראל דרך ומגלה ערנות גבוהה ביחס לכל פלשתיני מה"שטחים" שנמצא בישראל. יש בכך כדי לתרום למאמרי האיתור והסיקול. לא כך יהיה אם יימצא בישראל עשרות אלפי פלשתינים. שיקול נוסף שאמם לא אמר להנחות בקביעת המדיניות אך כדאי גם אותו להביא בחשבון הוא תודעת המחיר. חמאס ברצעת עזה זוכה לנקדות זכות בקרבת חיל מהציבור ביוז' על שחורים של אסירים ביטחוניים ועל עמידתו האיתה. נקדות אלה מכוונות, לפחות חלק מהאוכלוסייה, בעקבות הפגיעה שנגרמה לפרנסתם בגל חמאס.

במכלול השיקולים דומה כי בשלב זהה הקפ נוטה بعد השארת המצב על כנו ואי החזרתם של הפעלים לישראל. נכון להימנע מנטילת סיכוןים ביטחוניים מידיים גם במחיר ההשלכות הביטחונית לטווח הרחוק יותר.

המאמר פורסם בישראל היום, בתאריך 7.12.2023